

1

2

3

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

מספר פל"א 540850/2014

מספר פל"א 564749/2014

מספר פל"א 252851/2014

מספר פל"א 335045/2015

מספר פל"א 510987/2014

מספר פל"א 562618/2014

מספר פל"א 518260/2014

מספר פל"א 540850/2014

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. חיים ברק כהן ת.ז. 033642448
2. איליה מרשק ת.ז. 304326275
3. משה מנקין ת.ז. 061206488
4. ערן ורד וייס ת.ז. 024842510
5. יגאל רמבם ת.ז. 011056124
6. אילן יוסף פלד ת.ז. 034410357
7. אמנון פורת ת.ז. 065575482

1

2

3

4

5

6

7

8

5

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד דפנה יבין ומתמחה מאיה גור לוי
הנאשם 1 בעצמו
ב"כ הנאשם 2 – עו"ד אסף דרעי
ב"כ הנאשם 3 – עו"ד שמשון וויס
הנאשמים בעצמם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

פרוטוקול

ב"כ המאשימה : כראיה לעונש אני מגישה את ההרשעה של נאשם 1, כתב אישום, הכרעת הדין וגזר הדין מבית משפט שלום, ערעור למחוזי (כל ההרשעה מתקבלת ומסומן טל/1). לנאשמים 2 ו-3 אין רישומים פליליים. הנאשמים הורשעו בכתב אישום מתוקן שהוא תולדתו של משא ומתן ממושך ולא פשוט שהיה בין המדינה לכלל הנאשמים. לאחר דיון ממושך שגם הוא לא היה פשוט. במקור יוחסו לנאשמים אישומים שונים בהרכבים שונים כאשר לגבי כל אחד מהם בוצע שינוי או ביטול בנסיבות שונות. במקור הנאשם 1 הואשם בארבעה אישומים, נגד נאשם 2 יוחסו עבירות רק בגין האישום הראשון ואילו לנאשם 5 יוחסו אישומים 1, 4 ואישום חמישי שבוטל בהסכמה עוד במהלך דיון המשפט. באשר לאישום השני, אישום זה טרם נשמע. ביטול של אישום זה בא לחסוך את עדותו של מר קינן ובעירק את עדות בני משפחתו. לקחנו בחשבון את הועבדה כי מר קינן סיים את תפקידו הציבורי במהלך שמיעת המשפט וחוסר רצונו הברור לאור היחשפותו לחקירה הקשה שעבר המתלוננת נשוא האישום הראשון לעבור חקירה דומה ואף גרועה ממנה. לפיכך, המדינה הסתפקה בהודאת הנאשמים בעיקרון שאליו אתייחס מיד בהרחבה והוא באמצעות האישום הראשון, חציית קו אדום ברור בפגיעה באיש ציבור הממלא תפקיד בעל אופי ציבורי באמצעות קרובי משפחתו ומקורביו. באשר לאישומים השלישי והרביעי שהם בעצם כרוכים האחד בשני, מדובר בסיפור המשך, לאחר שמיעת הראיות בתיק ובמסגרת המשא ומתן, צד זה וצד זה מוותרים האחד לשני במסגרת הסדר וכך היה במקרה הזה. לנאשם 1 מיוחסים כלל המעשים המתוארים לכתב האישום ואילו לנאשמים 2 ו-3 מדובר על עבירה שבוצעה ביום 7.12, מדובר בעבירה אחת ואני אתייחס לכך בעת קביעת המתחם להבדלים בין הנאשמים. קביעת המתחם כפי שבית המשפט יודע היטב, עבור הנאשמים תיעשה בהתאם לארבעת העקרונות והם פגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, התחשבות במדיניות העניש הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. יחד עם זאת, מפנה לע"פ גיבלי, מצטטת. בית המשפט אינו מפעל והשופט אינו טכנוקרט שיושב ומחשב משוואות אלא בית המשפט מטה אוזנו בין צרכי הציבור והאינטרס הציבורי מחוד, לנאשם העומד בפניו מאידך ומצופה להשתמש בחוש המומחיות שלו כשופט ומשפטן להגיע לתוצאה ראויה הצופה פני עבר, נסיבות ביצוע העבירה, הווה, גם הנסיבות האישיות של הנאשם אבל גם המצב החברתי החוקי הקיים בשעה זו וצופה פני עתיד למה צפוי בחברה הישראלית בהיבטים הקשורים בתיק הזה ומנגנון הרתעת הרבים והרתעת היחיד בהקשר הזה. באשר לערכים המוגנים שנפגעו, ראשית על כל פגיעה בפרטיות, זאת פגיעה שעברו הנאשמים כולם, הערך המוגן הראשון שבו עוסקות העבירות אותן עברו הנאשמים הוא ערך הפרטיות אשר מדובר בזכות יסוד בסיסית. קיים קושי מסוים לתת הגדרה אחת למהותה של זכות זו אבל לעניין זה מפנה לספרו של המלומד אלי הלם, מפנה לפרופסור גביון לפיה הזכות לפרטיות עוסקת בשלושה תחומים, סוגיית החדירה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 פיזית למקום או לגוף, השני הוא מידע פרטי אודות אדם והשלישי והוא החשוב בענייננו, האנונימיות, היינו זכותו של אדם שלא יסירו מעליו את המסכה של האנונימיות העוטפת אותו בחי
2 היום יום. הגדרה נוספת של המלומדים רנדייס ווורן, הזכות להיעזב במנוחה. לבסוף אצטט את
3 וועדת כהן שהכינה את התשתית ליצירת החוק להגנת הפרטיות בישראל וקבעה כי "תחומי הזכות
4 מתפרסים לגבי אותם עניינים של הפרט אשר לפי מוסכמות חברתיות זכאי הפרט לשומרם לעצמו
5 ושזולתו לא יתן להם פומבי ללא הסכמותיהם". תבוא הגנה ובצדק תטען כי במקרה שלפנינו הזכות
6 לפרטיות עומדת כנגד חופש הביטוי שכולל גם את זכות ההפגנה ובמיוחד כאשר מדובר באשת ציבור
7 שחלק מחייה מצויים בפומבי, אולי אפילו חלק גדול מחייה, המתלוננת. ועל כן אם בסופו של דבר
8 הנאשמים הודו בעבירה של פגיעה בפרטיות, בשל כך, אין המדובר בפגיעה ברף הגבוה שלה שכן היה
9 מדובר באשת ציבור מן השורה הראשונה ועל כן אולי תישמע מטעם ההגנה מידה של לגיטימיות
10 ומכל מקרה אין מקום להחמיר עם הנאשמים כאשר מתברר בדיעבד שדרך ההפגנה היו בלתי
11 מוצלחות או היוו עבירה פלילית. על כך, אנו אומרים לא משני היבטים. ההיבט הראשון אין חולק
12 כי לנאשמים כמו לכל אדם במדינה דמוקרטית נתונה הזכות לביטוי שממנה נגזרים חופש המחאה
13 וההפגנה וזה הוא תחום שהמדינה עושה יום יום כדי לגונן עליו בבית משפט העליון כדי לאפשר את
14 מירב הביטוי ומינימום הפגיעה. נפסק לא אחת גם לתחום פריסתו של חופש הביטוי רחב ביותר. זה
15 כולל את החופש להביע דעות קיצוניות ומקוממות. עוד נקבע כי היקף ההגנה על חופש הביטוי אינו
16 גורם קבוע וקשיח אלא נגזר מטיבו ממשקלו של הערך שכנגדו הוא מתמודד. למשל, ערעור אזרחי
17 10520/03. בכך והכרה בזכות זו, הותרה עריכת הפגנות מול בתים של אנשי ציבור תוך עריכת
18 איזונים ומגבלות או מול הערכים המתנגשים ובראשם הזכות לפרטיות אך גם הזכות לקניין וערכים
19 כמו הצורך על שמירת השלום והסדר הציבורי. בית המשפט העליון אף קבע דין מיוחד לגבי אנשי
20 ציבור שקבע שכל שאיש הציבור הוא רם המעלה יותר, גבוה יותר בתפקידו, עליו לפתח סיבולת
21 גבוהה יותר למשל ביחס לביטויים עולבים או הפגנות בקרבת ביתו. מפנה לע"פ 5991/13. דווקא
22 משכך, משום ההיתר הזה, צריכה לצאת מבית המשפט קריאה על הנחת הקו האדום. דווקא משום
23 שכאן נמתחו הגבולות הם צריכים להיות ברורים. חופש הביטוי אינו יכול לשמש כסות ומקלט לכל
24 מעשה, כפי שנאמר בבג"צ 456/73, רב כהנא נגד מפקד המחוז הדרומי, חופש האסיפה וחופש הביטוי
25 שעליהם הסתמך העורר בעתירתו, אין פירושו מתן היתר לחזור לרשות היחיד של איש הממלא
26 תפקיד ציבורי ולהטריד אותו ואת בני משפחתו בחייהם הפרטיים כדי להשפיע עליו בדרך זו על
27 פעילותו הציבורית. זה עולה בעניין, ניתן להשפיע במסגרת חופש הביטוי על פעילות של איש ציבור
28 בכל דרך שהיא, אבל כפי שנבין בהמשך צריך להשאיר את המשפחה בחוץ כי זאת דרך בלתי הוגנת
29 לייצר לחץ בלתי הוגן על איש הציבור, על מנת שיקח החלטות לטובת המפגין או המבקר. אמירות
30 כאלה בצורות שונות חזרו על עצמן גם בבג"צ 1983/17 נפתלי וכן בבג"צ 2481/93. אבקש לצטט
31 מבג"צ בני נפתלי. וכך, ככל שאנחנו מתרחקים מהביקורת העניינית שהציבור יכול לגלות בה עניין
32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

ומתקרבים ואף חוצים את הקו המפריד בין אשי הציבור ועבודתו היום יומית אל משפחתו וקרוביו, אל ביתו ומבצרו, כך אנו מתרחקים מהערך המוגן על ידי הזכות לחופש הביטוי ונוגעים בערך המוגן של הזכות לפרטיות. אני מפנה למבחנים שהועלו ברע"פ סגל בעניין של אישי ציבור, ניתן להקיש מהעבירה של עובד ציבור למבחנים שנקבעו שם הן לעניין התוכן והן לעניין ההסתברות בנוגע למה הוא ביטוי פוליטי הראוי להגנה ומה אם לא. ערך מוגן נוסף במקרה זה הוא הנושא של פגיעה בקרובי משפחה במיוחד קטינים וקשישים. הפגיעה היא לא רק במתלוננת אלה גם בילדיה, בביתה שהייתה תלמידת יב' ואמה בת 78 ששהתה בבית אבות. חוק העונשין וחוקים אחרים מכילים הוראות עונשיות לא מעט, הוראות חיקוק מיוחדות שנועדו להגן על קטינים וגם על קשישים או חסרי ישע אבל על קטינים באופן מיוחד. המשפט המגן על קטינים תקף גם במקרה זה. על בית המשפט להוציא קריאה חד משמעית וברורה בני משפחה וקרוביו שאינם קשורים לעבודתו של איש ציבור, קטינים על אחת כמה וכמה הם מחוץ לתחום. במיוחד שאינם יכולים לגונן על עצמם מפני פרסומים מטרידים ומשפילים. הועבדה כי הנאשמים תופסים עצמם כפעילים חברתיים אינה משנה מהאחריות שלהם לבחור את הדרך הראויה ובית המשפט חייב להבהיר זאת בהווה ועל העתיד לבוא משום שאותו מודל, כפני שכינה אותו נאשם 1, ממשיך להתקיים בציבור הישראלי ויש להגדיר לו תחומים ברורים. הנאשמים יקחו אחריות על הפן הזה של המעשים שלהם. מפנה לעדותה של המתלוננת שהעידה בנוגע למה שאירע לביתה ולה כאשר הגיעו העניינים לבית הספר. מפנה לעמ' 1575. כמו שאמרתי, זה העניין של יצירת לחץ בלתי הוגן. יש קלסר שלם של מכתבים של עורכי דין שלה שפנו לרשויות האכיפה שהודיעו שיש עבירה וביקשו לחקור. לאורך המשפט טען הנאשם 1 וגם הנאשמים האחרים הביעו בהסכמה לדברים וכן במעשה כי הפניה לבני משפחה היא חלק מאיזו משוואה תקפה אשר לפיה אם "רקפת" פונה לחייבים ומגיעה לבתייהם ופוגעת בילדיהם לכאורה הרי שהנאשמים רואים עצמם חופשיים לפגוע בקרובי משפחתם בכלל קטינים ובגירים. למתלוננת שעמדה אז בראש אגרון המונה מאות ואלפי אנשים שכל אחד מבצע את תפקידו, ביצעה את עבודתה כדין ולא הוכח אחרת, לא הוצג בדל ראיה על ידי ההגנה שיכול היה לפקפק בקביעה שהמתלוננת פעלה על פי דין וכפי ששמענו גם מהראיות היא לא הייתה המעורבת באופי ישיר באירועים האלה וגם אם כן הייתה מעורבת אין הצדקה לכך שיגיעו אליה הביתה. אותו מעקל שמגיע הביתה ומבצע את עבודתו לפי צו של בית משפט, יש הצדקה שיגיעו אליו הביתה ויפגינו לו מתחת לבית? מפנה לע"פ 3191/18 שמיד אגיש. מצטטת. הנאשמים בגסות של ביקורת על הבנקים, פגעו בראש חוצות בקטינה של חטאה להם, חצו קו אדום שמטרתו ליצור לחץ בלתי לגיטמי על אמה של הקטינה בקבלת החלטות. הנאשם 1 לא הסתפק בהגעה לבית המשפט עצמו בפברואר 2015 אלא פרסם את הסרטון ברשת לעיני כל. סרטון שגם אתמול ראיתי אותו, הוא יהיה ברשת לעולם. טענתנו הנוספת לעניין זה היא שבשיחות הטלפון שביצע הנאשם, בחלק ניכר מהזמן עסק הנאשם בעניינו הפרטי אל מול הבנק ולא דווקא בביקורת כללית ולגיטימית על הבנקים. הנאשם פונה לאמה המבוגרת של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 המתלוננת ולאחר מכן לפרסם את השיחה ברשת. התוכן היה נוראי. היא הייתה חולה והנאשם לא
2 חומל עליה. הוא מסביר לה שהמתלוננת רודפת אותו ומסביר לה שאנשי רקפת פגשו את אבא
3 שלו, מציע לה להיפגש, היא מבקשת ממנו שיעזוב אותה אבל הוא לא מפסיק. פה לא מדובר בהפגנה,
4 בביקורת כללית על הבנקים, פה מדובר בכך שהנאשם 1 מייצר את אותה משוואה שדיברתי אליה
5 מקודם, הוא מרשה לעצמו להתקשר לאמה של המתלוננת ואחר כך מעלה את השיחה. גם השיחה
6 הזאת עדיין נמצאת ברשת. בסוף השיחה הנאשם 1 שואל אותה אם הוא יכול לבוא אליה וארז
7 השיחה מסתיימת. אומרת המתלוננת בעמ' 1574 לפרוטוקול, מצטטת. ערך מוגן נוסף במקרה
8 שלפנינו הוא הבטחת המשך תפקוד תקין של אישי ציבור ונבחר ציבור. כאן אני מדברת לא רק על
9 המתלוננת הספציפית אלא על האינטרס הציבורי הכללי, שאנשים טובים, מוכשרים שרוצים לתרום
10 לציבור ומותר להם להרוויח כסף על זה, ירצו לקחת חלק בציבוריות הישראלית, ירצו להיות
11 אחיות, ירצו להיות חברי כנסת, פרקליטים, שופטים, סגורים, מבלי לפחד מה יהיה לילדים שלהם
12 ולקרובי המשפחה שלהם והאם הם יוכלו לגור בנחת במקום מבלי שיציקו לשכנים שלהם. בעניין
13 זה הוגשה לאחרונה ערעור המדינה בנוגע לפסק דין של השופט סלע. היום מדובר במקרה הזה במי
14 שאינו נושא חן בעיני הנאשמים ומחר אדם אחר שיאמץ את המודל הזה ויבצע מעשים כנגד אדם
15 שדווקא יכול אולי לתמוך בנאשמים במעשים שלהם, אנו לא רוצים שזה יקרה. גם כבוד השופט
16 גוטובניק קבע ששורש הבעיה נעוץ באופ המכוון שבו עורבו בני המשפחה והקרובים, עניין אחד הוא
17 למחות נגד ראשי המערכת הבנקאית ועניין אחר הוא לפעול באופן מכוון וללחוץ עליהם... מצטטת.
18 ערך מוגן נוסף ואחרון שאמנה זה הנושא של שימוש באמצעים טכנולוגיים תוך כדי פגיעה בפרטיות.
19 זה אמנם נגזרת של הפגיעה בפרטיות אבל ראוי לייחד אותה להסתכלות ספציפית וטיפה להרחיב
20 את העניין נוכח המעשים של נאשם 1 בכתב האישום, נוכח העובדה שהוקם אתר אינטרנט לצורך
21 הפעילות הזאת והוא פרסם ארבעה או חמישה מעשים שהוא ביצע ונתן להם פומביות שמדובר
22 למעשה בעבירה נוספת לפי חוק הגנה על הפרטיות. כמו שאמרתי, הסרטונים עדיין שם ובית המשפט
23 מוזמן לבדוק אותי, הטכנולוגיה היא נהדרת ומקלה לכולנו על החיים ומייצרת עולמות חדשים
24 ועולמות ידע חדשים אבל היא גם נשק בעל כוח רב ואנו לרוב נחשפים לשימוש לא תקין בטכנולוגיה
25 בתחומים אחרים שהמשפט הזה לא עוסק בהם לשמחת כולנו. הפגיעה בפרטיות, כמו שאנו
26 מדברים על הפצת סרטונים לפי חוק הסרטונים או פגיעה מינית באינטרנט, כאן יש פגיעה מסוג
27 אחר באמצעות האינטרנט וכל הפסיקה שנכתבה בנוגע לכך שהפגיעה באמצעות האינטרנט היא
28 פשוטה, זה בסך הכל הקשה על כמה כפתורים וכל העולם יודע ורואה ואי אפשר למחוק את זה.
29 הנאשם 1 עשה את זה בצורה שיטתית. זה לא מעשה אחד או שניים, זה שימוש תדיר בטכנולוגיה.
30 מפנה את בית המשפט לת/89, זאת העדות של ערן, ברור שאם מקשיבים לשיחה הזאת היא מהתלה
31 כזאת, הוא הבין שהוא מחפש מידע "מלכלך" על רקפת, כאשר הנאשם 1 מנסה לגייס אותו למאבק
32 נגד המתלוננת ואולי יש לו מידע שבאמצעותו אפשר לעשות שימוש בו נגד המתלוננת. איזה סוג של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

מידע? מידע אישי. הוא פונה לגיס שלה לשעבר. ואת השיחה הוא מפרסם עפ פתית, עם מוזיקה. זה היה ערוך וזה היה שואו שלם שכל כולו נועד להשפיל את המתלוננת ולפגוע בפרטיות שלה. לאור כל מה שנאמר, אנו סבורים שהפגיעה בערך המוגן היא פגיעה חמורה. בעיקר שמדובר בקטינים וקרובי משפחה ולא באיש עצמו בלבד. פגיעה בוטה שכדי לבצע אותה היה שימוש באמצעים טכנולוגיים. העדר אמפטיה של הנאשמים למתלוננת וקרוביה, דבר בא לידי ביטוי בעצם המעשים עצמם ואף בחקירה הנגדית הקשה שעברה המתלוננת ועוד עדים נוספים שהיו קשורים אליה. מעשים מתוכננים, לא מדובר כאן בפגיעה בפרטיות ספורדית, משהו פתאומי, שאנשים מחליטים להסיג גבול ולהיכנס לביתו של אדם, לא מדובר בגחמה של רגע, פליירים הודפסו והוכנו, היה תכנון ואפילו זימנו עיתונאי למעמד הזה, חילקו את זה באישון לילה, הגיעו לבית הספר, הדברים היו מדויקים. גם הצילומים והעלאתם לרשת.

הנאשם 1: האירוע מדצמבר לא פורסם על ידנו.

ב"כ המאשימה: לפחות באירוע של בית הספר בפברואר 2015 נעזר הנאשם באדם נוסף שצילם אותו ולאחר מכן כל הסרטונים צולמו, נערכו והועלו לרשת. הפצה רחבה, מדובר בפגיעה בפרטיות בהיקף הרחב ביותר שניתן לחשוב עליו. אלמנט נוסף של הטרדה והשפלה קשור לחלוקת פליירים בקרבת המגורים כאשר המתלוננת היא נאלצת וממשיכה לגור שם עם אותם שכנים, צריכה לתת הסברים ולעבור את החוויה הבלתי נעימה הזאת וכמובן הילדה ששמה מופיע על אותו עלון. זה ברור שהיה רצון למרר את חייה של המתלוננת המסוימת, לא הייתה הפגנה נגד בנק לאומי, פשוט התלבשו עליה. זה ניכר באותו סרטון שהנאשם 1 פרסם כאשר הוא מקיש את הקוד הסודי שלה, מזמן את הציבור להציק לה ולהטריד אותה. מה משמעו של קוד סודי? אדם שם קוד סודי ובוחר שרק מי שהוא רוצה שיתקשר ולא הנאשם 1 יחליט מי יתקשר למתלוננת ולא יזו מטר. מפנה לפסק דינה של כבוד השופטת ברלינר בערעור של חברי, בעמ' 22, מצטטת. הטרדה מן הסוג הזה אינה מוגנת על ידי חופש הביטוי. אין בנמצא הרבה פסקי דין של בית המשפט המחוזי והעליון בנסיבות של התיק שלנו, באמת מדובר בתיק יחסית, בגלל המודל שנאשם 1 פיתח, אנו חיפשנו ולא מצאנו אבל אנו סבורים שבית משפט זה הוא למעשה חלק מתופעה מתגלגלת ומייצרת ולכן בית משפט זה הוא חלק מייצור מדיניות הענישה הראויה וחלק מסלילת הדרך והתווית הענישה במקרה זה. מגישה שני פסקי דין. ע"פ 3191/18. במקרה הזה הורשעו הנאשמים, מדובר בנאשמים שהגיעו לפתח ביתו של אחד מחברי בית חבד על רקע גיוס תלמידי ישיבות, פלשו לביתו והפחידו את רעייתו. בית המשפט המחוזי החמיר במתחם הענישה בעונש שנגזר על הנאשמים כאשר קבע שהמתחם הוא בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. המחוזי קבע והעליון אימץ. מדובר בעירות פליליות חמורות. הם הורשעו בהסגת גבול שהיא עביר הפחותה מהעבירה שלנו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

מצטטת. פסק דין נוסף ע"פ 4145/15. במקרה הזה הנאשם השתתף ביחד עם אחרים בהפגנה מול ביתו של שופט בית משפט השלום בענייני משפחה, ההפגנה התנהלה בצעקות רמות כאשר המתלונן יצא עם בנו על כיסא גלגלים, הגיע הנאשם לבית הכנסת בו התפלל השופט. יש פה שתי עבירות העלבת עובד ציבור ופגיעה בפרטיות. שם גזר בית המשפט 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וערעורים למחוזי והעליון נדחו, צריכים לשים לב למאסרים על תנאי. נכון שבתיק הזה הנאשם הורשע בעוד תיק נוסף של זיוף, המתחם שהקראתי יוחד לתיק המסוים של הפגיעה לפרטיות. בנוגע לשאלה האם מדובר באירוע אחד או כמה אירועים, אנו סבורים שמאחר ומדובר באותה מתלוננת ובשרשרת של אירועים שאירעו מדצמבר 2012 ועד קיץ 2015, הרי שלגבי כל אחד מהנאשמים מדובר באירוע אחד אבל כמובן שהמתחם שיוחס לנאשם 1 יהיה שונה מהמתחם שיוחס לנאשמים 2 ו-3 בשל ריבוי המקרים שהיו באותו "אירוע". לא ראינו לנכון לפצל את זה לשני אירועים. זה נכון שהפעילות כולה הייתה נגד המתלוננת. לאור כל הדברים שהבאנו כעת, בנוגע לנאשמים 2 ו-3 המתחם הוא הרשעה ומאסר על תנאי עם או בלי של"צ ועד מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. לגבי נאשם 1, כמות המקרים, אופיים והנסיבות ביחד עם מדיניות הענישה שהוצגה, צריכה להתחיל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר. בתוך המתחם, לגבי הנאשמים כולם אנו לוקחים בחשבון בעתירתנו את העובדה כי המשפט התנהל בסך הכל ביעילות, בסופו של דבר ניהול המשפט הוביל לתיקון כתב האישום, אם כי אנו סבורים שהמתלוננת עברה חקירה נגדית ממושכת מדי. הנאשמים הודו במעשים האלה ביום הראשון, אין חולק. לגבי נאשם 1, המיקום במתחם, יש לזכור כי הפעילות של נאשם 1 הייתה בולטת, הוא למעשה שימש כדמות המובילה ונותן את הטון במעשים המתוארים בכתב האישום, הוא הודה בכך, הוא הגיע לבית הספר של הקטינה לא עם הנאשמים האחרים, מתוכן הסרטון של אמה של רקפת שהרקע הוא אישי לחלוטין שלא היה קשור למחאה הכללית. נאשם 1 הוא בעל הרשעה בעבירות דומות במהותן אך לא בעבירה בה הורשע. עבירות נשוא תיק זה בוצעו מיד לאחר נשוא העבירות הקודמת. ההרשעה היא לאחר ביצוע העבירות בתיק שלנו. הנאשם 1 בעצם עסק לאורך תקופה מאוד ממושכת במעשים מסוג זה. נסיבות האישיות לגבי נאשם 1 מצויות בהרחבה בגזר הדין לו נדון בשנת 2018. בית המשפט לא מצא שיש בהם ייחוד להקל על העונש. הוא הודה בעובדות כתב האישום והורשע ואנו לא שמענו עדיין ובוודא לא כלפי המתלוננת איזו שהיא תחושה של מחילה או לקיחת אחריות מעבר ליסוד העובדתי של ההודאה בעבירות וגם לזה יש משקל. זה לא רק ספציפית לגבי המתלוננת הזאת, זה מבציע על גישה שמאחורי הסיבוב יכול להיות המתלונן הבא בתחום אחר שמעשיו לא ימצא חן בעיני הנאשם 1 והוא יסבור שיש לפעול כנגדו בצורה לא לגיטימית ואז פשוט הוא לא רואה בעיניים. על כן, אנו סבורים שמיקומו של הנאשם צריך להיות במרכז המתחם, מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי בגין עבירה על הגנה על הפרטיות, קנס ופיצוי למתלוננת. לגבי נאשמים 2 ו-3, לגבי שאלת ביטול ההרשעה, לגבי נאשם 3 הוא לא הלך לשירות המבחן ואנו מבקשים מאסר על תנאי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

תחתית המתחם ממאסר על תנאי, קנס ורכיבים נוספים. על אף שמדובר באירוע חמור, אבל לנאשם
3 אין עבר פלילי, זו היא הרשעתו הראשונה ואנו נסתפק בקביעה שעונשו יהיה בתחתית המתחם.
אנו מבקשים שהמאסר על תנאי יהיה מרתיע וכך גם הקנס. באשר לנאשם 2, קראנו את התסקיר
בעיון רב, אנו סבורים שאין לקבל את המלצת התסקיר ולשקול ביטול ההרשעה. ראשית, כמו
שאמרנו שהצגנו את ההסדר, מבחינתנו מעשיו של הנאשם כשלעצמם מחייבים היוותרות ההרשעה,
חומרת העבירה והאינטרסים הציבוריים הגלומים והערכים המוגנים מחייבים את הותרת ההרשעה
הגם שייגרם נזק לנאשם 2. קראנו בתסקיר שהוצג מכתב של מעסיק שאם הרשעתו של הנאשם
תיוותר על כנה הוא יפוט. ראשית אנו לא קיבלנו עוקת מהמכתב הזה ולא תצהיר שנלווה אליו. כל
אחד יכול לכתוב את המכתב הזה. קראנו שהנאשם הינו צלם, עצמאי ולכן לא מדובר בסוג של
עבודה שגם אם באמת יפוט מאותה חברה הוא יתקשה למצוא עבודה במקום אחר, מדובר באדם
רווק, מפרנס את עצמו ולכן אנו סבורים שהנזק הקונקרטי שהציג הנאשם בפני שירות המבחן אינו
נזק שמצדיק חריגה מן הכלל והכלל הוא הרשעה, כך נקבע בפסיקה והחוק. אנו חושבים שנאשם 2
שעבר את העבירה במהותה, עם הצורך בהרתעת הרבים והוקעת מעשה העבירה, בצירוף מדיניות
אחידה, בית המשפט יראה את דברי בית המשפט העליון בעבירות דומות, שוללים את האפשרות
לבטל את ההרשעה. שירות המבחן בעצמו התלבט. מדובר באירוע חמור שמהווה חלק ממסכת
מתמשכת של אירועים. מחד, נאשם 2 מציג עצמו כמי שנגרר אחרי הנאשם 1, הנאשם 1 לא הסביר
לו מה בדיוק הולך להיות והוא הלך אחריו ומתחרט על זה, אנו לא ראינו את הדמות הזאת במשפט,
במשטרה, בחקירות של המתלוננת וגם לא רואים אותה היום. הנאשם 2 יכול היה להניח את הפלייר
הזה וללכת אבל הוא חילק אותו גם בבית ספר. עצם אמירת הנאשם כרגע שזאת בדיה לגמרי, אנו
חשים את לקיחת האחריות. אני לא טענתי מחוץ לעובדות כתב האישום. אני טענתי בנוגע לראיות
שהוגשו לבית המשפט והוסכם שכלק מהסדר הטיעון ניתן יהיה לעשות שימוש בראיות. כל
הדברים שהוא אמר והתנהל במהלך המשפט נמצאים בפני בית המשפט. זה לא נמחק ביום אצל
קצינת המבחן. לקיחת האחריות צריכה להיות עמוקה, כך קובע בית המשפט את מיקומו של
הנאשם במתחם. אנו מבקשים גם לגביו את תחתית המתחם ולא לבטל את ההרשעה. המסר הוא
לא תקין בעניינו.

ב"כ הנאשם 3: אנו נסכים לעתירה להטיל עליו מאסר על תנאי. מדובר בנאשם שבארבע שנים
האחרונות תורם לחברה, לאחרונה התחיל לעבוד, משתכר בשכר מינימום, אבקש להתחשב בו
לעניין הקנס עד לא להטיל בכלל. נבקש התחייבות כספית. הנאשם נעדר עבר פלילי. בנסיבות
העניין נבקש להטיל עליו מאסר על תנאי, התחייבות להימנע מעבירה, לחלופין נבקש קנס מינימלי
ביותר. נבקש שבית המשפט יתן גזר דין בעניינו בנפרד מיתר הנאשמים. יש לנו הסכמה במסגרת
ההסדר כי ההוצאות שהוטלו על הנאשם יבוטלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הנאשם 3: אין לי מה לומר.

גזר דין – נאשם 3

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של פגיעה בפרטיות, שביצע ביום 7.12.14.
2. נוכח לקיחת אחריות, העדר עבר, ההסדר אליו הגיעו הצדדים ראוי, ואני מוצא לאמצו. המתחם יעמוד על מאסר על תנאי וקנס ועד ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, הרי שמתחם הענישה יעמוד כאמור בהסדר.
3. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. מאסר למשך 5 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם תוך שלוש שנים יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. קנס בסך 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב 4 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.12.19 ובהמשך בכל ראשון לחודש שלאחריו. אי תשלום שיעור משיעורי הקנס תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי.
- ג. אני מוציא צו הרחקה למניעת הטרדה מאיימת כנגד הנאשם מהמתלוננת ובני ביתה, למשך 6 חודשים.
4. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.
5. ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.
6. אני מורה על ביטול החלטה שהשיתה על הנאשם הוצאות וההוצאות בטלות.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

הנאשם יפנה למזכירות לקבלת שובר לתשלום הקנס.

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ט, 22/09/2019 במעמד הנוכחים.

שמאל מלמד

שמאל מלמד, שופט

המשך טיעונים לעונש..

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הנאשם 1: אבקש להביא ראיות לעונש.

עו"ד רובינשטיין, מוזהר כדין: אני קודם שהגעתי לכאן, עיינתי בכתב האישום המתוקן, שאלתי את ברק מספר שאלות, אני מודה ומתוודה לא עקבתי אחרי התיק בצורה שוטפת. אני ייצגתי אותו בתיק של השוטר. יום אחד לפני שנים לא מועטות הגיע ברק כהן אליי למשרד וביקש להתמחות אצלי, לא הכרתי אותו קודם וגם הרקע ממנו הוא בא היה רקע חוץ תל אביבי. התברר לי מהר מאוד שברק כהן למד בפנימייה בבן שמן משום שמשפחתו התפצלה, הוא סיים את זה בצורה מאוד טובה והוא היה אחד המתמחים היותר טובים והיותר חושבים שהיו לי והיו לי לא מעט כאלה. על ציר הזמן ובגלל מצבו האישי, הוא היה בא אליי לשבתות. ברק כהן הוא אדם אינטליגנטי, הוא אדם חושב. בסיום ההתמחות הוא נשאר לעבוד אצלי כשכיר שזה דבר שלא כל כך קורה. הוא היה עובד טוב, הוא היה עובד מצוין, משפטן, חושב, הוא לא היה בוטה. לאחר מכן הוא התחיל לעבוד כעצמאי, הוא היה איתי בקשר, אני הייתי איתו בקשר ובעצם הוא הצליח גם כעצמאי צעיר הוא התחיל להצליח, התחיל לקבל עבודה. אני חשבתי שכמרבית עורכי הדין שאני מכיר, הוא התקדם, במקצוע הזה באופן עצמאי ויהיה עוד שם לגלריית עורכי הדין הפליליים והמנהלתיים. באה ההתעוררות החברתית שהחלה לפני כמה שנים, החלה בשדרות רוטשילד, בתקופה שאני יכול להגדיר אותה כשיח הזהות הקפיטליסטית של גופים ומוסדות שונים וצמצום יכולת החיים של הדור הצעיר. אני עברתי את התקופה הזאת שהייתי סטודנט, הייתי שמאנלי כמו שקוראים לזה היום וניסינו אז לעשות את מה שהוא וחבריו עשו בעת האחרונה. אנחנו הצלחנו יותר כי הממסד היה יותר פתוח, יותר רגיש, הבין את עוצמת הזעזוע והבעיה הזאת בצורה זו או אחרת נפתרה אז. ככל שאתה נסחף לפעילות מעין זו, אני עקבתי אחריו, הייתי איתו בקשר, אתה צריך לדעת את הגבול בין העסק הפרטי שלה לבין מידת ההתנדבות שלך לצרכים ציבוריים. ברק כהן כדרכו, הלך על העניין יותר ויותר. הוא לא איש רע. באופן יחסי הוא גם לא איש בוטה. בדרך כלל הוא איש נעים הליכות, נעים לדבר איתו. מה שהבנתי מכתב האישום המתוקן, שהייתה פה חריגה שהיא לעצמה לא הייתה מקובלת עליי, איך אומרים בעולם תחתון, יש לך סכסוך עם מישהו, אישה וילדים מחוץ לתחום. בלהט העשייה או ברוב התסכול הגיע כתב האישום המתוקן, קראתי גם את המקורי, אם התביעה החליטה בסיכומי של יום להסתפק בכתב האישום המתוקן, אז יש לזה היגיון ומחשבה. אני ככל שאני נפגש איתו, ואני נפגש איתו, אמרתי לו לא פעם ולא פעמיים, הוא למד בביתחומי בהרצליה, והוא הצליח שם. אמרתי לו לך תעשה את המאסטר, תעשה דוקטורט, ד"ר ברק כהן, זה פותח יותר דלתות ומאפשר התייחסות יותר מכובדת של חלק מהאנשים שעומדים בצד שכנגד. לפני זמן לא קצר מתחת לביתו דאג מי שדאג לשלוח אש שהייתה אמורה לגרום לפיצוץ של 12 בלוני גז, זה לא נעשה באקראי, זה נעשה בשביל לפגוע בו. מי שעשה את זה לא חשב שיש לו אישה ותינוק וכדומה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 אני בחרתי לומר את זה כי במשוואה הזאת ששמעתי מפי חברתי, יש גם שיווי משקל. החוסר
2 סבלנות והאלימות שהולכת וקונה לה אחיזה אצל האנשים שהם מתנגדים פוליטיים שלך. כמי
3 שמכיר אותו, עובדות כתב האישום המתוקן, לא היו צריכים להיות אבל הן עובדות שבאו מתוך
4 תסכול, מתוך רצון ליצור איזה שהוא שינוי, גם בהתנהלות של ראשי המערכת הבנקאית. ההתנהלות
5 של לשכת עורכי הדין בקדנציה הקודמת שלא הוסיפה לנו באר לשם טוב, הייתה התנהלות שרדפה
6 אותו. אני בקיא בדברים ומכיר את הדברים ויודע מי עמד מאחורי הדברים. זו הייתה התנהלות
7 רדיפתית. הוחזר לו הרישיון ואני שמח, אני מקווה שביום מן הימים הקרובים הוא יסיים את עבודת
8 המסטר שלו ויהיה ד"ר ברק כהן. אני מקווה שיחזור למקצוע שלנו ויופיע בתיקים שיש להם
9 משמעות. אני חושה שהמקרה הזה לא מעיד עליו.

10
11 ד"ר גולדשמיט, לאחר שהוזהר כדון: אני עורך דין. מדינת ישראל היא קורס מתקדם בדמוקרטיה
12 ומשפט חוקתי. המדינה עצמה. מדינת ישראל צריכה אנשים שלצערי הרב, לא מכיר את נאשם 2
13 ונאשם 3, מכיר רק את נאשם 1. אני מסתכל על מדינת ישראל, בלי אנשים שיהיו מוכנים לתת
14 מעצמם, להפגין ולהשמיע את הקול של אנשי הציבור, הם אנשי הציבור, עושים את העבודה
15 בשבילנו. אני מכיר את ברק ובצורה שהיא סתם בגלל שהעולם קטן, אני יליד רמת השרון ובוגר
16 תיכון רוטברגר, אני מכיר את האזור שבו הפגינו, זה לא כל כך משנה עמדותי האישית אם זה נכון
17 להפגין מול ביתה, ברק קיבל אחריות על זה, הודה ועכשיו השאלה היא שאלה של ענישה. הכרתי
18 את ברק כהן כסטודנט, כמרצה בבינתחומי 22 שנה. ברק אחדש הסטודנטים המצטיינים שהיו
19 במרכז הבינתחומי. למזלי יצא לי להכיר אותו קצת יותר לעומק בגלל שאני תושב מבשרת ויצא לי
20 לקחת אותו טרמפ ולאחר מכן בלימודי התואר השני לקח קורס מצומצם משתתפים. ברק הוא אדם
21 עם לב זהב שמוכן לעזור לכל אדם באשר הוא בלי קשר לשאלת שכר הטרחה. אני אגיד משהו שגם
22 ברק לא בטוח זוכר ולא יודע, לפני בערך 12 שנה ברק למד תואר שני במרכז הבינתחומי, אני מאוד
23 הייתי רוצה שימשיך את הלימודים במרכז הבינתחומי, לא הייתה אז תכנית לדוקטורט, כל האנשים
24 שדיברתי איתם בבינתחומי, אלו שהכירו את ברק כסטודנט מצטיין, אדם ערכי, אני חושב שאם
25 אפשר היה שהפרקליטות תגיע לענישה מתאימה לעו"ד ברק כהן בצורה כזו שתסביר לציבור הרחב
26 שעבודה ציבורית כפי שהוא עושה, כולל הפגנות לא בתור עורך דין, זה מעורבות ציבורית ראויה.
27 העבודה של בית המשפט קשה מאוד. ברק כהן הוא אישיות שגם עו"ד יבין תשמח מאוד שימשיך
28 לשרת כעורך דין. הוא אדם עם לב ישר, בוטות לא קיימת אצלו. ההתלהבות יתר הם חלק מלהט
29 הדברים. העדות האישית שלי, מדובר על איש שהוא מופת לחברה והלוואי שהענישה לא תמנע את
30 העבודה שלו כאיש ציבור ועורך דין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הנאשם 1: שמעתי את חברתי המוערכת בקשב רב ואני מוכרח להודות שהטיעון בכללותו כאילו התייחס לכתב האישום המקורי. גם בעוצמת הטיעון וגם כאילו לגבי עובדות שאינן בכתב האישום המתוקן. אני רוצה לחזור לכתב האישום המקורי, אדם ניצב לפני הליך קביעה ומחליט להתנער ממנו באמצעים עברייניים כשאותם מעשים עברייניים הוא בוחר לבצע לאחר כינוס וגיבוש קבוצה עבריינית מתאימה. זה המבוא לכתב האישום המקורי. כתב האישום המקורי מבקש לתאר התנערות של אותו אדם, התנערות מדבר יסודי הרבה יותר. התנערות מאמצעים עברייניים מהסדר המתוקן של החברה. תיאור הנאשם 1 בכתב האישום המקורי הוא לא פחות במילימטר מאשר אויב החברה. אכן אדם שמבקשים לסמן אותו כאויב החברה. אדם התומך ברצח של יהודים מבקשת המדינה שיוטבע בו חותם של מי שמסכן את קיומו של עם ישראל בארצו. איטבח אל יהוד, קרא הנאשם 1. הנאשם 1 לא מתנער רק ממנגנונים כלכליים מתוקנים אלא גם מפעולה מתוקנת ראויה וחשובה מצד משטרת ישראל, הוא מכה שוטרים, אין עליו כל רסן של כללי יסוד לכללים משותפים בחברה, פיו נטול הגבלה. חברתי טענה מראשית דבריה ועד סופם לבחינה ראויה של היקפו של חופש הביטוי הפוליטי, מה הוא ההיקף הראוי לחופש הביטוי הפוליטי והציבה בפני בית המשפט את האתגר ואת התפקיד. אני מזכיר לבית המשפט ומפנה אותו לטיעוני המאשימה, אמר התובע אז שאין מילה "פוליטי" בכתב האישום. המאמץ של מדינת ישראל היה לתאר את נאשם 1 והנאשמים האחרים כמי שהקונטקסט הפוליטי בכלל אינו מעניינם. זה עול שהונח עליה בעקבות ניהול ההליך. כתב האישום המקורי היה ניסיון לגמור על החיים שלי באופן סופי. אדם שמאשימים אותו בקשירת קשר לפשע, סחיטה באיומים, תקיפת שוטרים, פגיעה בפרטיות בהיקף רחב, זה אדם שמדינת ישראל כמנגנון שלטוני מבקש לסיים את חלקו בחיים המשותפים. למה שמדינת ישראל הצדקנית מבין כל משטרי העולם, תעשה דבר כזה? למה שרשויות האכיפה יבקשו לפגוע באופן כל כך חמור, יעשו שימוש בכל הסמכויות השלטוניות כדי להגשים את המטרה הזאת, למה? למה זה קורה? חברתי העירה במשפט אחד שאני ארוחב אודותיו מה היה הטעם למכבש שדהר לעבר הנאשם 1. חברתי אמר הנאשם 1 פיתח מודל, מה עסקין באותו מודל? כתב האישום המקורי לא דיבר לא במודל ולא בעיסוק פוליטי. אכן בשנת 2010, 2011 קיבלתי החלטה שאינני יודע אם היא חכמה או שגויה, זה הוא פרק הזמן שאני מחליט להסיט את האנרגיות והמשאבים שלי מחיים מאוד פרטיים לחוקה. האוריינטציה החוקתית היא זו שבקצב הולך וגובר יצרה את אותו חיכוך שהוביל את מדינת ישראל להביא סף באמצעות כתב האישום המקורי, לכל דבר שאני לוקח בו חלק. מתחיל חיכוך עקרוני יסודי ביני לבין המשטר החוקתי משטרת ישראל, זה לא מתחיל ברקפת. בית המשפט שמע דרוזי שמכנה אותי עו"ד של ערבים, שוטרים שפותחים את הדלת ואומרים זה הפרובוקטור. מזכרים שמכונה בהם אני ואחרים השמאלנים הרדיקאליים. אנו לא מתחילים בהליכי גביה והתנערות, אנו מתחילים קודם לכן. המשטרה גם לפני, גם במהלך וגם אחרי, הנאשם 1 פועל ויפעל נגד אלימות משטרית. האם אלימות משטרית היא ערך שחייב להגן עליו במדינה הזאת? לא.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 לתאר אדם שהפעילות שלו מכוונת נגד אלימות משטרתית כמי שמתנער ממשטרה זה ניסיון עלוב.
2 זה הניסיון שנעשה. האישום השלישי, אני רואה בו את יסוד האכזריות של הנאשם בנסותה לדרוס
3 את הנאשם 1. בית המשפט גם היה תובע משטרתית וגם יושב בדיון, גם כן מספר שנים, שומע הרבה
4 מאוד תיקים שעוסקים בטענת המשטרה על תקיפת שוטרים בידי אזרחים וחלק מהעבודה של בית
5 המשפט לשמוע שוטרים מספרים שבמהלך עבודתם כדיון, כדי לאפשר את החיים המשותפים בצורה
6 תקינה, הם מספרים שהאזרח תקף אותם ובית המשפט מכריע בהנחה שבוצעה תקיפה, להגן על
7 אפשרות קיומם של חיים משותפים באמצעות הפעלת סמכות שלטונית כדיון, שאיש לא יפריע את
8 זה. אבל אנו יודעים שישנה עוד תופעה שהאזרח מותקף והשוטר כדי להגן על עצמו מפני אישום
9 ותקיפת אותו אזרח, בודה ראיות כאילו הוא הותקף והאירוניה בתיק הזה עולה על גדותיה. אדם
10 מבצע פעולות התוקפות את התופעה הזאת, בא שוטר עם חבריו ומבצע כלפיו את המעשה הזה ואז
11 יבוא חסיד המשטרה ויאמר, בסדר, יש מנגנוני פיקוח, יש מנגנוני בקרה, תן למוסדות לעשות את
12 שלהם. יש מח"ש. בית המשפט שמע מה עשו במח"ש? אין עניין ציבורי. זה אפילו לא מעניין לחקור
13 את הטענות האלה. מה עשו השוטרים שתפקידם כחוקרים? איך הם אמרו? אנו מאמינים לשוטרים.
14 הוא בכל ללא בודק את הטענות שלי שאני מדבר על זה שאני קורבן למעשה עבירה מצד חברו
15 לתחנה. הוא מאמין לשוטר. גם התובע מאמין לשוטר. וגם שופטים מאמינים לשוטר. ואת
16 ההסתברות הזאת שאני אעמוד פה ואזכה לקביעה כוזבת, אכזרית, שלליחוס לי פגיעה פיזית בשוטר
17 איך מתמחרים במעמד עונשי כאשר אני צריך לעבור את כל הגהינום הזה שזה לא יהיה פה? איפה
18 זה נכנס בעונש? איפה נכנסת העובדה שאותו שוטר זה שנתן לי סטירה שלא קיבלתי מחיי מסתובב
19 ברחובות ואין דין ואין דיין. אף אחד לא מגן על האזרח מפני תקיפה חוזרת של שלומי דימרי ולא
20 של חבריו. מפקד התחנה צחי שרעבי כתב מזכר כוזב. וניסים בן שימול קשרו קשר נגד הנאשם 1.
21 קשרו קשר שבמדינה הזאת המקסימום שקורה כתוצאה מאותה פעולה, טוב אז נמחק. מה זה אז
22 נמחק? מאיפה זה נמחק? מהנייר זה נמחק. אני לא אמחק. אני לא יודע אם המסמך הזה הוגש אבל
23 בינואר 2015, סביב המעורבות שלי בפיתוח מודל מאבק שתכף אתייחס אליו, מדינת ישראל מכנה
24 אותי "תופעת ברק כהן". את המסמך לא רצו שבית המשפט יראה ואני הגשתי אותו. מה היא תופעת
25 ברק כהן? אנחנו עוסקים בצורה הכירורגית ביותר בחופש הביטוי הפוליטי, במימושו והיקפו. בין
26 השנים 2011 ועד לתקופה הרלוונטית לכתב האישום, האופן המרכזי שבו אזרחים ואזרחיות מימשו
27 את חופש הביטוי הפוליטי שלהם היה סביב התפיסה להביא הרבה אנשים לכיכר. להביא הרבה
28 אנשים לכיכר פירשו שני אלמנטים שבעיני שגויים והם דרכו תיקון באשר לאופן שבו ראוי לממש
29 את חופש הביטוי הפוליטי. אין שום טעם וערך למקם את חופש הביטוי הפוליטי בכיכר. אין שום
30 ערך לקיים הפגנה כאשר הטענה היא כלפי המוסד. מוסד זה כותרת שאין בה שום ערך מבחינת
31 אותו אדם שכלפיו אתה טוען. לצורך הדוגמה אין שום ערך להפגין נגד אלימות משטרתית כאשר
32 מבצע האלימות זה שוטר מסוים. ההיפך, זה לא כל המשטרה, זה הוא תקף. לאותו אדם שחורג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 מסמכותו השלטונית אין שום בעיה שיפגינו נגד המדינה. יותר מזה, הסיכון שאדם לוקח כאשר הוא
2 מפגין בכיכרות הוא סיכון משפטי מופרז הרבה יותר ממה שאנו מדברים פה. בהפגנות לא מגיעים
3 רק המפגינים, אלא גם השוטרים והאירוע הופך להיות ברוב המקרים מהפגנה על נושא לעימות בין
4 השוטרים למפגינים והיה צריך למצוא דרך אינטליגנטית, חוקית, שבה גם ממושש חופש הביטוי
5 הפוליטי, גם נשמרים עקרונות של אי העימות וגם לא מתבצעת עבירה פלילי. היה צריך לבצע מהלך
6 כירורגי שמאזן בין דיני חופש הביטוי, דיני הסדר הציבורי, ובטווח הזה של כלל הדינים, רעש,
7 התקהלות, העלבות, תקיפות שוטרים, לבין חופש המחאה, הזכות להפגין, למצוא פתח והפתח הזה
8 נמצא. כשנמצא הפתח הזה זה אותו הרגע שהנאשם 1 מכונה "תופעה" כי מהעניין לנו להגדיר
9 כתופעה? במובן מסוים נוצרה למדינה מצוקה מסוימת, למה? מכיוון שבלי קשר למה שאני מעורב
10 בו, מתבצעות פעולות פוליטיות תוך יישום אותו מודל בגזרות מקבילות ואז מקבלי החלטות שונים
11 הולכים ומעמיסים על הרשויות תלונות ואומרים רגע צריכים להבין מאיפה זה יוצא. משהו קורה
12 פה שהוא משתנה. אנשים מבוגרים בני 70 בערך באים לבית של מנדלבליט. ההורים של אנשי רשויות
13 האכיפה הולכים להפגין אצל היועץ המשפטי בבית כחלק מיישום אותו מודל מאבק. אמרה חברתי
14 מדינת ישראל מכבדת, הינה ראו עניין מנדלבליט, מני נפתלי. הרי זה לא שמדינת ישראל באה
15 ואמרה מקובל עלינו, זה בא במלחמה. המדינה נאלצת לקבל חופש ביטוי פוליטי. היא לא חפצה
16 בדבר. קציני המשטרה וקציני הסיוור הם לא אומרים תקשיב זה מעולה. הם עוצרים, ואז יש עתירה,
17 ואז הולכים לבית המשפט. צריכים אנשים לעשות חופש ביטוי כדי שבית המשפט יעסוק בזה, זה
18 לא קורה מעצמו. אין חופש ביטוי פוליטי בולי פעילים פוליטיים. באותו עניין של מני נפתלי ואחרים
19 בגזרה הזאת, הרי היו חודשים, לפחות שלושה, שההפגנות היו כל מוצאי שבת על הבית. במישור
20 העובדתי. ואז אחרי שלושה חודשים אמרה המדינה צריך לאזן, ניסו כל הדרך אבל אז היה את
21 ההבחנה שבית המשפט עשה, טוב היו שלושה חודשים, כל שבוע משנים את האזון, מעכשיו בכיכר
22 400 מטר ליד. במקרה שלנו, אפילו כתב האישום המקורי לא עסק בכמות כזאת של הפגנות. אמרה
23 חברתי יש הפגנות ליד בתים, נכון, בזכות מי שנמצאים פה ולא בזכות התביעה. כתב האישום
24 המקורי שהוגש פה היה חלק ממאמץ רחב יותר לנסות ולמנוע את אפשרות התמשכותו של אותו
25 מודל. אמרה חברתי בעצם לא הצליח לה, זה התפשט, זה כבר המודל המוביל היום. המסמך שבית
26 המשפט מחזיק והוגש, בעיוות למה שכתוב בכתב האישום המקורי, המדינה מגדירה את הנאשם 1
27 כמייצר מחאות חברתיות, זה הנסיבות וזה ההקשר להגשת כתב האישום. זה מופיע שם משפט
28 מדהים, אנו מאוד רוצים לטפל בו. מה זה אנו מאוד רוצים לטפל בו. מה זה התיאור הזה? אני לא
29 זקוק לעיסוי בגב. מה זה המילה הזאת אנו מאוד רוצים לטפל בו? למנגנון שלטוני יש מוטיבציה
30 לטפל באדם ספציפי? כן. בטח. איך מטפלים? אנו משפטנים. איך מטפלים? צריך שני דברים
31 מצטברים כדי להניע את העגלה הזאת. מתלוננים וראיות. זה מה שמאפשר לחתור להגשת כתב
32 אישום חמור. הדרך לחתור להגשת כתב אישום חמור מינואר 2015, מאותו מסמך של הפרקליטות,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

הדרך הזאת עוברת דרך גיוס מתלוננים ואיסוף ראיות. יעד ולא תוצאה. סימון מטרה ולא הבאת ראיות שנועדו לגלות את האמת. אבל מה, אם אין מתלוננים אין כתב אישום. אז שמענו את העדים. שהייתה חשיבות לגייס את המתלוננת ולהתחייב לה שזה ילך עד הסוף, מראש, לפני חקירה. העיד ראש הצח"מ, משפט שיצא לו מהפה, "חקירה לצורך הגשת כתב אישום". מה זה חקירה לצורך הגשת כתב אישום? מה זה פליטת פה? זה מקרי? כדי ללמוד על המוטיבציה ההזויה הזאת, כתוב באותו מסמך, "הקמנו צח"מ", למה? מה זה מדינת ישראל אומרת תשמע בוא נעשה הצגה, נציג שאנו מקימים צח"מ, זה יתן אווירה של חומרה מסוימת. צריך קבוצה שתשב ותאתר את העברייין הנמלט, או אנס סדרתי, צריך משהו מיוחד. כל הישיבות מראות שאין אלמנט לא של גילוי ולא של חשיפה. מה ההצגה? לציבור? באף מסמך לא כתוב בכותרת תפירת תיק. וזה תפירת תיק. באה מתלוננת, יש את שלומי דמרי, כי הוא שוטר ויש בנינו וויכוח אם אני תקפתי אותו או הוא אותי, אז אומרת המדינה בוא שלומי דמרי, ועוד שניים ויאלה נאסוף את זה. ואיך זה את זה חמור? מן היקב, מן הגורן ומן הדמיון. האישום הזה עסק בראיות שלא היו. כאשר מייחסים לי נוכחות שמחומר רואים שאני לא נמצא ואז חוזרים בהם זה תפירת תיק. כאשר מגישים עבירות שהן התיישנו, זה תפירת תיק. כאשר מגדירים עבירות סחיטות באיומים, זה מהלך שנועד לדרוס, זה לא מהלך שנועד לברר עובדות. לכל העומס הזה, העומס לא מונח על כתפי בית המשפט, בית המשפט לא חווה את זה, בית המשפט לא ישן עם זה בלילה וגם חברתי לו, בית המשפט לא חרד מטלפון בלילה לבוא לחקירה, בית המשפט לא קיבל איומים. אני מקבל את זה. מי מסמן אותי? המדינה. כתומך טרור. זה לא עונש? אולי זה פרס? למה? כי אני רוצה שוויון אזרחי גם לפלסטינים. אז יאללה גזר דין מוות באמצעות האספסוף. אני מוכרח להודות שלפחות לפי התחושה שלי, אני לא חושב שזו תחושה נטולת בסיס, לאחר שנשמעו הראיות, היה שלב ההתעשתות, אני חושב שבהחלט המעורבות של חברתי הייתה גורם בתוך הדבר הזה. אם אני רוצה למקם, לבוא ולהגיד על לנקודה מסוימת היה מכבש, היה רגע של התעשתות. הייתה הבנה שקרה פה משהו. זה הדבר המרכזי. המעבר בין דיון על קבוצה עבריינית לאיתור ראוי של אותה נקודת איזון בין הזכות לפרטיות לבין חופש הביטוי הפוליטי. אני לא צריך לעבור את כל הגהנום הזה רק בגלל שהחלטתי לבצע פעולה שהתוצאה שלה היא בירור היקפו של חופש הביטוי הפוליטי. היו פה עדים שאם לא היו מצלמים ומפרסים, הרי מה שלא פרסמנו עמדו פה עדי שקר שאמרו שנכנסתי. בית המשפט היה יכול להרשיע אותי בדברים שלא היו ולא נבראו. איפה אחריות? לא שמעתי מהמדינה מילה אחת לבוא ולהגיד אדוני בוא, נעשו פה טעויות. נעשו שגויות. מדינת ישראל לא שוגה. אין לה שגיאות. אף פעם. אין אחריות. אבל, ההתעשתות הזאת מאוחרת מדי כי בזמן שהקולגות במשטרת ישראל, בזמן שהנוכחים פה שאינם הנאשמים, התנהלו רגיל, אני בדצמבר 2016 קיבלתי כתב אישום שהילדה שלי ושל זוגתי בת מספר חודשים, ואני בעוני מופלג והתינוקת בבתי חולים, אחרי זה היא גדלה, התינוקות של כולם הולכים לגן, אני מחזיק תינוקת ואני לא יכול להכניס אותה לגן. למה? בגלל הדבר הזה שמונח מעל הראש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

של בית המשפט. זה צריך לעורר זעזוע. אין לי 3,000 ש"ח להכניס לגן בגלל האנשים האלה שתפרו את התיק ואני לא יכול להתפרנס, איפה זה נכנס בעונש? איפה זה נכנס שאני מסתובב ברחובות ולא יכולה ללכת מבלי להסתובב ושילכו אחריי ברחוב. איפה זה נכנס? בית המשפט יכול לתמחר את זה? אין אידך לפצות על זה. אם אני צריך שאני מחנך אנשים שלא להרים ידיים ומאשימים אותי שאני בעטתי בשוטר, אין לזה פיצוי. עמדנו בהפגנה, שוטר פיצץ לי את האף, לא הרמתי את היד. איפה נכנס האלמנטים האלה לעונש? חברתי אומרת, אנחנו חושבים, כאילו זה משחק, מתחם, כאילו לא היינו פה. המתלוננת עברה חקירה קשה, למה היא עברה חקירה קשה? כי היינו צריכים לעבור מפסים של אנשים לפסים פוליטיים. חברתי אומרת שיש גבולות למחאה, הוא אומר את זה שהוא מסביר למדינה כי המדינה לא הסכימה לזה. נכון, יש גבולות למחאה ויש קווים אדומים, הוא ממשיך ואומר שלא בטוח שהם גם פליליים. הדיון פה אודות חופש הביטוי הפוליטי הוא תוצאה של ניהול ההליך. אחרי שכתב האישום המקורי טען דבר שונה לחלוטין. חברתי אומרת, עניין אישי. אני הייתי מציע שהיא לא תטען דבר כזה. זה לא היה ראוי שהיא תדבר באוריינטציה של כתב האישום המתקן על עניין אישי. בא עורך דין של הבנק ומעיד ואומר הסכמנו להפחית. הם רצו לעשות עסקה אישית ולא אני. אני סירבתי. אז מה אני אומר לאמא שלה? שרקפת תפסיק לרדוף אחריי. היא באמת עקבה אחריי. הוא אמר היה כמה דקות שהוא נעלם לנו מהפריים בשדרות בן גוריון אז נכנסו ללחץ כי היה צריך למצוא אותו, בחיים הפרטיים שלי. תקציב יש על חשבון העמלות מה זה משנה. מגיש הוראה מפברואר 2017 (מתקבל ומסומן טל/2). אני מקבל נוהל שעניינה תפיסה מחודשת אודות האופן שבו מותר לגבות חוב. דיברה חברתי במהלך טיעוניה על משוואה, אני קמתי ואמרתי שטיעון על משוואה הוא מעוות מיסודו, להגיד אתה בא אליי אני באה אליך, אין בזה שום תפיסה בהירה של המציאות כפי שהיא בפועל. כאשר מוקנית לאדם הסמכות לגבות גוב, הזכות החוקית, הרי מה שלא חוקי בלתי אפשרי לעשותו, הזכות החוקית לגבות היא מהחייב. אין, לא קיימת, זכות חוקית לקיים פעולת גבייה כלפי אדם שאיננו חייב מכיוון שאז מדובר בעבירה. בניסיון גניבה, ניסיון סחיטה, אבל הליך גבייה זה לא. למעשה הביקורת איננה כלפי הליך גבייה אלא כלפי פעולה מחוץ לסמכות שמוצגת כהליך גבייה. מולה עומד הטיעון אוקיי כלפי זה מה אני יכול לעשות? אני יכול ללכת להוצאה לפועל, לא יעזור, אני יכול ללכת לבכות לעורך דין, לא יעזור לי ואני יכול להפגין. אני יכול לממש את הביטוי הפוליטי כאמצעי מול פעולה שלטונית בלתי מוסמכת. הטענה הפוליטית, חברתית, ציבורית, אודות תופעה של נקיטת הליכי גבייה כלפי צדדים שלישיים שאינם החייבים, לא הייתה טענה שיצאה מפיו של הנאשם 1 בלבד כאילו מין המצאה או הגייה בלילה, זאת ביקורת כללית שבאה לידי ביטוי מפי פיות רבים כולל דוברת בנק לאומי, מפנה לפסק הדין. צריך במסגרת מודל מאבק שנהנה ממימוש מירבי של חופש ביטוי פוליטי, אין עיקרון מובנה של עירוב בני משפחה. זאת לא טענה, זאת לא הייתה טענה. כלומר, שעוסקים בהנחת מודל מאבק כמו שאני מקיים בפועל, שאני טוען טענות פוליטיות זה לא חלק מיסודות העניין. הייתה סיטואציה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 חריגה ביותר, נקודתית שגם הנאשם 1 מסכים להגדיר אותה ככזאת שתשמש בהחלטת בית המשפט
2 כמשהו שהוא לא צריך ללמוד ממנו, בין היתר לאור הנקודתיות וחוסר היכולת שהדבר ישמש
3 בהקשרים נוספים והסיטואציה החריגה הזאת באה כטיעון ישיר מול הליכי גבייה שכוונו כלפי
4 ילדים וכלפי צדדים שלישיים. מצד הנאשם 1 זה לא עיקרון ובוודאי כלפי הציבור יש פה במשקפת
5 שלי, כמי שעד כמה שהצניעות רלוונטית, מהדהד קול כזה, אם אני בא ואומר כך אפשר כך אי אפשר
6 יש לזה משקל יותר מאשר לבית המשפט ולחברתי. לצורך העניין חברתי הציגה פסק דין בעניינו של
7 וייספיש ואחרים, אני אספר איפה אני מונח שם ושבית המשפט שוקל לגזור את דיני איפה הראש
8 שלו צריך להיות בקשר למה שאני עסוק בו. הזרם שמקיים את אותו מאבק פוליטי כנגד גיוס
9 בכפייה לצד הפלגים, בין יתר האנשים שהם נמצאים איתם בקשר באשר לאופן שבו ניתן לממש
10 חופש ביטוי פוליטי, זה לא בית המשפט, לזה חברתי ולא משטרת ישראל, זה אני. כאשר הגבולות
11 האלה, המסר שעובר הוא אפשר ככה ואפשר ככה, זה לא כולל את האפשרות להיכנס לבית ואני
12 מעביר את זה ישיר. זאת אומרת הפונקציה שאני משמש בה כדי לחנך ולהנחיל עקרונות של מאבק
13 אזרחי, לא אליס, בתוך גבולות החוק, זה תפקיד שאני לא לוקח אותו כאיזה מין יאללה באתי
14 לעשות מסחרה, אני נותן לו כבוד מירבי. לצורך העניין מעשה כמו שמתארת חברתי לא יכול היה
15 לקרות עם מעורבות שלי בתוך העניין. העובדה הפשוטה היא שאנחנו, אני והחברים שלי, כבודדים,
16 הרי אפשר היה להוציא קריאה להפגנה רחבה, בפומבי, העובדה שאני לוקח ברצינות את התפקיד
17 הזה הייתה שלא לייצר מצב שיבואו אנשים שאני יודע שעלולים לא לקיים את הכללים הבסיסיים.
18 אם יבואו מאה אנשים, אחד שיבוא ויזרוק משהו לתוך הבית זה אלמנט שאני לוקח בחשבון.
19 המחשבה היא כל הזמן להבטיח שלא יבוצעו מעשים שהם מחוץ לאלמנטים של אלימות. אין פה
20 פעולה שהיא פעולה שנועדה להפר את האיזון הראוי בין חופש הביטוי הפוליטי. ידוע לנו כמשפטנים
21 שעשרות שיחות, שיחה בודדת, ברור שכל מעשה במצב המנטאלי של הנאשם 1 ביקש לקיים את
22 אמות המידה של החוק. אני נותן דוגמא של כתב האישום המדבר על מצבים נפוצים, כאשר עוסקים
23 במתח שבין הזכות לפרטיות לחופש הביטוי הפוליטי, אז צריך לקחת בחשבון מה היקפו של חופש
24 הביטוי הפוליטי ומה האינטרסים המוגנים בין הזכות לפרטיות ולהיעזב במנוחה. כאשר עוסקים
25 בזכות להיעזב במנוחה, אנו מכירים פה מתי בית המשפט נאלץ להגיע להתמודדות פלילית מול אדם
26 שלא מוכן לקבל את הערך המוגן הזה. מדובר על אנשים שעושים מאות שיחות אחרי שמסבירים
27 להם לא להתקשר והם ממשיכים להתקשר. כתב האישום עוסק בשיחה בודדת שלא כוללת תוכן
28 פלילי. כאשר חברתי מדברת על המדרג, אנו יודעים מה הם אותם מצבים. איפה זה עומד על המדרג?
29 המקרים הכי אגרסיביים של הזכות להיעזב במנוחה לעומת המקרה שלפנינו. אמרה חברתי שהזכות
30 לפרטיות יש לה שלושה ענפים, פיזיים שלא רלוונטי בענייננו, מעידה, הסיטואציה שהתייחסה אליה
31 לגבי האנונימיות, הקוד, לא מדובר בכניסה למידע מהמחלקות שיש לו חומר במחשב, אנו מדברים
32 על פרטיות באפשרות להתקשר לבן אדם. עכשיו אומרת המתלוננת גם בהודעה שלה שמיד לאחר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 שהקוד הזה התפרסם כעבור כמה דקות היא שינתה את הקוד. את המספר מותר לי לפרסם. המספר
2 פורסם עוד קודם. מה אומרת המתלוננת בקשר להתקשרויות כלפיה, התקשרו להגיד לי על
3 העמלות, דברים הקשורים בתפקידה. אנשים שאני נתתי להם את הטלפון של מנהל הבנק אמרו לי
4 פניתי אליו, חזר אליי ופתר את הבעיה. לא מכיר את האדם שפנה אליו, הוא חזר אליו ונפתרה
5 הבעיה. לכן שעוסקים במדרג בוודאי אי אפשר לקחת את זה למקומות שחברתי טוענת להם. חברתי
6 מדברת על האנונימיות, לא מדובר באישה שעובדת ונוחת עליה סיוט הזוי של מישהו שמייחס לה
7 מעשה מאהבים, אנו מדברים, על הגורמים החזקים ביותר בחברה. יותר מחברתי, מבית המשפט,
8 יותר מהרוב המכריע של האנשים בעולם. המתלוננת הוגדרה במהלך תפקידה כמאה הנשים
9 החזקות בעולם ולכן לדבר על אנונימיות זה כמעט אירוני. מה זה אנונימיות? מה אני מגלה אותה?
10 אמרה חברתי הוא עסק בעניין האישי, הפגנות על החקירה שהתקיימה נגד בנק לאומי, הפגנות על
11 הסדרי אשראי, הגישה הזאת צריך לזנוח אותה. כאן צריך חידוש בתפיסה. למרבה הצער האיזון
12 הפוליטי נשאר מאחור. המגע של מנהלי הבנקים עם הציבור ב-99% מהזמן שלו הוא במנוחה במובן
13 הזה של הציבור, היא יוצאת מהבית, הדלת נפתחת מהנהג, היא נכנסת לרכב, משם לתוך החניון,
14 אין לה מגע עם הציבור. המקום שבו היא לא באה במגע עם הביקורת הוא הרוב המכריע של הזמן.
15 למעשה המתי הנקודות הבודדות שהמנוחה הזאת מופרת זה הנקודות של הפעמים הבודדות
16 שמתקיימת ההפגנה. התפיסה הזאת, הזכות להיעזב במנוחה, צריכה לקחת בחשבון את אורח
17 החיים המודרני. אנשים כאלה גרים במגדלים עם שומר. המרחב הפרטי הוא היום הרבה יותר חזק
18 מאשר בימים של ברנדס. הנוכחות של אנשים לצאת ולקיים פעילות היא אפסית. אנו קבוצת מיעוט
19 במובן הזה של מאבק אזרחי בתחומים שונים. אני רוצה להסביר לבית המשפט מה הסיכון שאני
20 נמצא בפניו. חברתי הציגה את המרשם הפלילי, היא לא הציגה את התיקים הסגורים. היקף
21 התיקים הסגורים, המצבים בהם אני נאלץ לבוא לחקירה, אני יושב בחקירה, לא מזמן, על התיק
22 כתוב "לגניזה ככללי אחרי החקירה". אני הייתי חשוד באותו תיק. לאן הם מביאים את האבסורד
23 הזה? חלק מאמצעי הריסון של חופש הביטוי הפוליטי שלי הוא לקיים לגבי שגרת חקירות בדברים
24 שאינם עבירה. לא בדברים שפה אני מודה ורוצה לסיים עם ההליך הזה. בדברים שגם המדינה פה
25 חזרה בהם, ממשיכים. לעניין הזה יש משמעות בענישה שאני מבקש מבית המשפט. למה? כי מחר
26 לא יבואו ויגידו הינה הוא בתוך מאסר על תנאי, אני אומר סליחה, תן לי לעשות את מה שאני עושה
27 והוא חוקי ואל תטיל על הצוואר שלי חרף משפטית שהעיקר שבה הוא לא למנוע מעשה עבירה, הוא
28 למנוע ממני את המוטיבציה לצאת מהבית לקיים פעילות. אם המטרה היא שאני אפסיק את
29 הפעילות זאת הדרך אבל המצב הוא כזה שהמודעות שלי לגבי הדרך המדויקת לקיים חופש ביטוי
30 פוליטי. שרת התרבות מגישה נגדי תלונה, אם אין מצלמות אני מועמד למשפט על תקיפה של שרת
31 התרבות. מחר בבוקר אני נמצא במצב הזה של סיכון מתמיד מפני דברים שאינם עבירה. הטיעון
32 אודות לא רואה בעיניים יכול להיות בן אדם שלא רואה כירורגית. קצת כבוד למה שאני יודע או לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

יודע. זה אולי מעצבן, מתריס אולי "על החבל", אבל לתאר את זה "כלא רואה בעיניים", זה ממש לא המצב. אני יודע בדיוק מה יהיה.

חברתי הפנתה לפס"ד של השופטת ברלינר, הטענה של הנאשם היא שיש חל ביקורת כללית נגד המשטר אבל אם זה היה נכון היינו רואים אותו מבצע את הפעילות הזו גם כלפי אחרים, לא רק כלפי השוטר. אני חושב שביהמ"ש ידוע שאני מקיים את זה גם כלפי אחרים וכל מקום שלפי תפיסתי הפוליטית יש טעם בדבר.

באשר לפסיקה שחברתי הגישה – לא ניתן בשום צורה ואופן להשוות מצב לא אליס למצב אליס פיזית. לא ניתן להשוות את יעקוב בן יששכר שלא עוסק בחופש ביטוי פוליטי. אין שום קשר בין מחאה אזרחית למישהו שפרטנית מקיים. כמובן שיש שם עבירות נלוות.

מגיש גיליון ציונים, התקבל וסומן מל/3.

אני מבקש מביהמ"ש את העונש ההרתעתי, שיהיה עד מחר בבוקר. אני לא מוכן ולא חושב שזה נכון שההתרעה כלפי תהיה אמצעי לשימוש לרעה בהליכים. למשל צו הרחקה מהמתלוננת, זה לא מעניין אותי. הגשנו את זה כבר במעמד הכרעת הדין. מבחינתי העניין של ההישנות הוא לא בגלל צורך לקיים משהו באספקט הפלילי שלו. הסכנה היא לא מאכיפת הדין כלפיי. וכמו שביהמ"ש מגן במסגרת גזה"ד על המתלוננת שלא יהיה מצב של הישנות, צריך להגן עליי גם מפני הסיטואציות שראינו.

מגיש לביהמ"ש מסמכים של ישיבה של ראש אגף חקירות במודיעין עם מנכ"ל איגוד הבנקים. התקבל וסומן טל/4.

בהקשר הזה אבקש להוסיף – הלכה למעשה אנחנו מדברים על אירועים משנת 2014, ויש גם אינדיקציה לחלופי הזמן ולעובדה שבינתיים לא הוגש כתב אישום ואני מקווה שלא יוגש לגבי דברים אחרים. אני אומר שניתן לגזור גם איזה שהיא תובנה לגבי התיאור של חברתי ש"לא רואה בעיניים". זה לא שבזמנים האלה לא קיימתי פעילות, קיימתי והתוצאה היא שאנחנו לא נמצאים בביורר משפטי. זה גם צריך להיות סוג של הקלה, שכן אין הישנות.

לסיכום, אמנם תיארתי בצורה יותר מפורטת, אבל להגיד שלא נעשיתי במובן המעשי של הדבר, אם אפשר היה לקחת מאסר על תנאי אחורה, אני כבר 4 שנים במאסר על תנאי. ההשעיה הייתה תולדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

של כתב האישום המקורי. אילו הוגש כתב אישום כפי שהוגש כאן, יכול להיות שכלל לא היה דיון. אדם שפרנסתו נגדעת והפגיעה באפשרות התעסוקתית היא לא מרגע ההשעיה, כי כאשר אתה עו"ד ויודעים שיש נגדך הליך, מפסיקים כבר לפנות אליך. הנזק הוא הרבה קודם לכן, כבר 4 שנים. אני מבקש לסיים את פרק קרבות הרחוב ולהתחיל את החיים שלי בצורה חדשה. אני צריך כרגע לבנות את עצמי מחדש.

ב"כ נאשם 2:

אני רוצה להתחיל מהסוף, גם מסוף טיעוני חברתי וגם מסוף טיעוניו של חברי, עוה"ד כהן. אתחיל והתייחס לטיעוני חברתי ביחס להמלצת שירות המבחן. אני חייב לומר שמאוד התפלאתי על התנגדותה של חברתי להמלצת שירות המבחן. המלצת שירות המבחן בתיק הזה, לא ניתנה כלאחר יד. הנאשם 2, התבקש לבקר וביקר 3 פעמים בראיונות אצל קצינת המבחן. התבקש להיבדק ונבדק על ידי איש מקצוע מומחה והתבקש להמציא מסמכים והמציא והערכה הזו היא הערכה מאוד שקולה, מאוד מדודה שעצם העובדה שקצינת המבחן מפרטת את לבטיה צריכה לפעול לטובת קבלת ההמלצה ולא נגדה. קצינת המבחן היא אשת מקצוע, עשתה עבודה מאוד מעמיקה והגיעה למסקנה ברורה ונחרצת ששוקלת היטב את כל השיקולים. כפי שעולה קצינת המבחן במובן מסויים אם אפשר להצביע על איזה שהיא טעות קלה, זה טעות לחובת הנאשם, כיוון שסברה שמה שמיוחס לו בכתב האישום הוא חלק מפעילות פלילית יותר נרחבת שיודעים שבכתב האישום המתוקן מיוחס לו מעשה אחד, יחיד ובודד. מהטעם הזה גם התביעה, אפילו אם זה למורת רוחה, כי זה לא משרצתה לקבל, צריכה הייתה לבוא ולומר שהמלצה כזו צריך לקבל. ביחס למה שאמרה חברתי, אני מבקש למחות. התייעצתי עם עוה"ד סרגוביץ שיש לו יותר ניסיון ממני בהליכים כאלה והוא אמר שמעולם לא שמע שמבקשים תצהיר לגבי מסמכים שממציאים לשירות המבחן. פעם אחת הוא שמע שהתביעה הרימה טלפון לכותב המכתב. אם לחברתי או למישהו אחר בתביעה היה ספק ביחס למכתב הזה היו צריכים להרים טלפון למעסיק, נותן המכתב.

ב"כ המאשימה:

אני מתנגדת להגשת מסמכים שכותבם לא ייחקר. יכול להיות מצב תיאורטי שמישהו מתוך הארגון, כותב מכתב כזה כי רוצה בייקרו של נאשם כזה או אחר, ואנחנו נבקש לחקור אותו.

ב"כ הנאשם 2:

אני רוצה לחבר את הדברים לסיפא של דברי עו"ד כהן בהקשר הזה, שהם נכונים בשינויים המחוייבים גם לגבי הנאשם 2. העובדות מדברות בעד עצמן. חברתי אומרת שלקיחת האחריות צריכה להיות מלאה ושלמה, ולא רואים את זה. אני חושב שאלו דיבורים בעלמא. המעשה שמיוחס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

לנאשם 2 הוא במלוא מובן המילה מעידה חד פעמית. אין לו עבר פלילי, לא עשה שום דבר כזה לפני כן ומאז ועד היום חלפו 5 שנים ולא חזר על המעשים, גם לאחר מכן. אם זו לא הבנה מלאה ונטילת אחריות במעשה ולא בדיבור, אני לא יודע מה זה נטילת אחריות. האיש הבין שהייתה פה טעות שנעשתה, לא חזר עליה מאז וזה הכל. לבוא ולומר שלא הייתה נטילת אחריות שלמה ומלאה בגלל איזה שהן טענות אווירה, לגבי כביכול התנהגותו במהלך המשפט. הוא לא עשה דבר וחצי דבר במהלך המשפט שמדבר על אי נטילת אחריות. עדותו לא נשמעה מהסיבה שסיימנו בהסדר טיעון ולא הייתה הזדמנות לביהמ"ש להתרשם באופן בלתי אמצעי אם נוטל אחריות או לא. במשטרה הנאשם 2 העיד עדות לא מתחכמת, לא מתחמקת. ענה לכל שאלות החוקר בכנות מירבית ואמר את האמת וכל האמת. הוא לא מנסה לטעון ומעולם לא ניסה לטעון שהוא נגרר אחרי מישו או להטיל את האחריות על מישו. זו לא הייתה הטענה. כששאל אותו החוקר, אגב בהעדר אזהרה מתאימה, לגבי מעשים שהתביעה כללית הכירה באי פלילותם בכך שנמחקו מכתב האישום המקורי, הוא אמר את האמת. אמר שיצאו לפעילות מחאה, ויצא יחד עם עו"ד ועל כן סבר לתומו שמה שנעשה הוא במסגרת החוק. קרה מה שקרה, ומסתבר בדיעבד שגם הנאשם 2 וגם הנאשם 1, ביחס למעשה הזה שלא חלוקת הפלאיירים, טעו בשיקול הדעת ובכך שמדובר במעשה שהוא מעבר למותר בדין הפלילי, אבל זו הייתה טעותל כנה. הוא לא מנסה להתחמק מהתוצאות ולכן ניהל משא ומתן והגיע להסדר טיעון ומודה ולוקח אחריות בכך שביצע עבירה וטעה.

בהקשר הזה יש להבין שפעילות מחאה פוליטית לא מתבצעת במעבדה שבה יש הזדמנות לנסות בתיאוריות ומשוואות, ואח"כ לראות את זה בסדר. פעילות מחאה מתבצעת בשטח. בפעילות כזו לפעמים מותחים את הגבולות ולפעמים מסמנים מחדש את הגבולות וצריך להבין שזו הדינמיקה של הדברים. עו"ד כהן הרחיב בטיעונו, המודל הזה שהוא דיבר עליו שב- 2014 או 2015 נראה לו מסוכן עד שפעלו ופגשו בנציג איגוד הבנקים, היום הוא מובן מאליו. עו"ד כהן הזכיר כמה מקרים, אני אזכיר אחד – אותו בחור שאיני זוכר את שמו לצערי, שנעצר לפני כמה ימים על כך שמחא עם מגה פון מול שר המשפטים בעניינו של סלמון טקה. המשטרה עצרה אותו, הובא לביהמ"ש בת"א, כבוד השופט' השופט מסארווה אמר שאין פלילות במעשה, שיחרר אותו. המשטרה ערערה למחוזי שאישר את החלטת ביהמ"ש השלום. דברים שנראו אז מטורפים, היום נראים לגיטימיים. מדובר במדינה שיש בה חופש ביטוי וזה לא דבר מובן מאליו.

לגבי המעשה הספציפי שבו הודה הנאשם 2 והורשע ואנחנו מבקשים לבטל את ההרשעה. חשוב להבין – הסעיף אישום שיוחס לו בתחילה בכתב האישום המקורי התייחס לפגיעה בקטינה. הסעיף המתוקן מדבר על פגיעה בפרטיותה של המתלוננת, דהיינו עצם העובדה שהזכירו את בתה פגעה בפרטיותה שלה. המתלוננת היא רקפת רוסק-עמינח. כתב האישום המתוקן משמיט את העברה של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 פגיעה בקטין ומותיר את העבירה של פגיעה במתלוננת. המשמעות היא שצריך לחדול מטענות על
2 השימוש במילה "פגיעה בקטינה". השימוש לא ראוי בנסיבות העניין. אם נפרט את העניין נראה מה
3 קרה – בחקירתו של הנאשם 2 הוא נשאל על הדבר הזה, ללא אזהרה מתאימה. הנאשם 2 בחקירה
4 הראשונה כלל לא הוזהר מפני סעיף האישום שיוחס לו ובחקירה השניה שהחוקר הבין על מה צריך
5 לחקור הוא הזהיר אותו אזהרה שאי אפשר להבין ממנה כלום, והוא בעצמו לא ידע להסביר מפני
6 איזה עבירה הזהיר את הנאשם. הנאשם אמר לו חזור ואמור שהוא לא מבין וביקש שיסביר לו,
7 החוקר לא הסביר. שאלתי את החוקר והוא אמר "בהמשך יבין". אני מזמין לקרוא את חקירתו
8 הנגדית של החוקר, ולאורך כל הדרך הוא לא הזהיר אותו מהסיפור הזה כמו שצריך. למה אני
9 אומר? לא בגלל עניין טכני של אי אזהרה, אלא מפני שצריך לראות את הלך הרוח של הנאשם 2 ומה
10 חשב בזמן אמת. בא הנאשם 2 ואומר, מבחינתי היה פה משהו שהוא כמו מיצג מחאה. שואל אותו
11 החוקר "למה באתם לבית הספר?" והוא אמר שהיה שם כתב של ערוץ 10, אריק וייס, והוא ביים
12 את כל הסיפור. אני מתייחס להודעותיו במשטרה. צריך לקחת את זה בקונטקסט המתאים. זה
13 מבחינתי היה אגב המחאה, סוג של מיצג. רוצים שהדבר יהדהד ויחלחל בתודעת הציבור. עצם
14 העובדה שלא דאג לאסוף את כל העלונים היא טעות ועליה לקח אחריות והודה. מה התוצאות של
15 הדבר הזה? התוצאות נמצאות בפני ביהמ"ש, מפני שנוהל הליך עד לנקודה מסויימת, שצריך היה
16 לנהל אותו והיו חייבים לנהל אותו. גם אמרה חברתי בהגנות, היה כתב אישום בומבסטי ולכן היה
17 צריך לנהל הליך. עמד והעיד עד תביעה, שחר, המחנך של בתה של רקפת רוסק. העיד עדות הגונה
18 ולא ניסה לשוות ציביון אימים, כפי שניסתה רקפת, שכאילו הילדה התקשרה אליה נואשת באמצע
19 ישיבת דירקטוריון, שזה הבלים. אומר אדם שהיה עם הילדה בזמן אמת – לא הייתה התרגשות,
20 אימה או פחד, להיפך, האירוע הזה נוצל כפלטפורמה חינוכית בונה לבית הספר ואותו מחנך שראוי
21 להערכה לקח את הכיתה, כינס אותה ועשה שיחה אינטליגנטית ופורה שבה הילדים יחוו דעתם על
22 סוגיות בחופש הביטוי ומאידך גיסא על מקומם של הבנקים ופעילותם נגד אנשים עניים וחייבים.
23 זו הייתה התוצאה המיידית של הפעולה הזו, וזו תוצאה חיובית לכל הדעות. נשאל העד האם יש לו
24 תלמידים שבאים מרקע של עוני, הוצל"פ, סובלים מהמצב הכלכלי של הוריו והוא אמר שיש. שאלתי
25 האם אי פעם מצא לנכון לקיים דיון כזה בכיתה בעקבות שיחות עם תלמידים והוא אמר שלא.
26 שלעולם לא חשב על זה. שאלתי והוא אישר שהפעילות הפוליטית, פעילות המחאה הזו הייתה הפעם
27 הראשונה שגרמה לו להבין שצריך לעלות את הדבר הזה על פרק היום. זה פועלה של מחאה
28 חברתית. זה מה שהיא גוררת אחריה. חינוך של ילדים בבית ספר תיכון שבו רוב התלמידים באים
29 מרקע שבע וגבוה ולא יוצא להם להיתקל באנשים שסובלים מפעילות דרקונית של גביה, והנה זה
30 בא, ולאנשים יש הזדמנות לחשוב ולדבר ולהבין האם זה בסדר או לא בסדר.
31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 כאן זה מביא אותי לדבר השני שרציתי לומר. בחקירה הנגדית שלטעמא של חברתי הייתה ארוכה
2 מדי, של המתלוננת, שמתי את הדגש וכמוני גם אחרים מצוות הסנגוריה, על שני דברים – מחד
3 גיסא, התנהלות פושעת ופלילית של הבנק בראשותה, ושל פקידים ונושאי תפקידים בכירים
4 וזוטרים מאותו הבנק. הדברים מופיעים בפרוטוקול, מופיעים בהסדר עם הרשויות האמריקאיות,
5 דברים מסמרי שיער. דברים שהם באמת פשע מאורגן. הדברים האלה זכו לפי עדותה של המתלוננת,
6 להתעלמות גורמת מצד הבנק. מה שהבנק עשה זה לטאטא אותם כמה שיותר מהר מתחת לשטיח
7 והשקיע בזה 250 מיליון ₪ לאנשי מקצוע. אף אחד לא פוטר בעקבות זה, אף אחד לא נתבע, לא
8 שילם את המחיר, לא הוקמה וועדת חקירה. זאת חברה ציבורית בבעלות הציבור הישראלי. מה
9 העלה את זה מעל פני השטח? רק הפעילות הפוליטית שבוצעה והיא הנושא לכתב אישום מנופח
10 ומופרך. את הדברים האלה היה צריך לערער בחקירה נגדית.

11
12 בנימה אישית מקצועית – נכנסתי לתיק הזה מפני שאני ברקע המקצועי שלי, כבר כמעט 20 שנה
13 עוסק בסיוע לחייבים עניים. אני חי את הדבר הזה כל יום. מאז התחלתי לימודי הייתי יושב למטה
14 לפחות פעם בשבוע ונפגש עם אנשים שהוצל"פ הרסה להם את השנים. לפחות ב-1 מתוך 3 מקרים
15 מהצד השני היה בנק. החוק הזה חרב לאנשים את החיים. כתבתי על חלק מהאספקטים כתבתי
16 כתבה שמתארת את 3 מתוך 10 מקרים, לפי סטטיסטיקה, כשבאים לעשות עיקול מטלטלין, נופלים
17 על מישור שהוא לא החייב. אנשים סובלים מהעיקולים האלה והעלויות של המערכת עולה יותר
18 מהטלוויזיה שנלקחה, ואנשים מוותרים על זה. לפני שבוע בדיוק עברה רפורמה חסרת תקדים
19 בהליכי חדל"פ, שבפעם הראשונה בתולדות מדינת ישראל, אחרי ש-70 שנה אומרים לנו שמי שנכנס
20 לחובות זה חוסר אחריות, דברי ההסבר של חדל"פ, כישלון כלכלי זה לא כתם מוסרי, לא פשע ולא
21 משהו שצריך לגרור אחריו יחס נוקשה או מחמיר מצד ביהמ"ש. הדבר הזה לא בא בחלל ריק, בא
22 בעקבות פעילות פוליטית, מחאתית, עיקשת של אנשים שמשלמים על זה מחירים אישיים מאוד
23 כבדים וצועקים בראש חוצות "תעזבו את האנשים האלה. מי שנופל לא צריך להתעלל בו". זה
24 אנשים שמדברים בשביל אנשים שאין להם פה. על רקע זה בא שינוי בחקיקה. נציגי הציבור צועקים
25 והמחוקקים שומעים ומשנים בהתאם.

26
27 המחיר האישי ששילם הנאשם 2 בתיק זה הוא מחיר אישי עצום. הוא חטף כתב אישום שבו האשימו
28 אותו בקשירת קשר לביצוע פשע, עבירה מאוד חמורה שתיארה אותו כחלק מקונספירציה פלילית
29 מתוכננת, מאורגנת, מתוזמנת. הנאשם 2 היה נתון תחת כתב האישום במשך תקופה מאוד ארוכה
30 וזה השפיע על חייו בצורה מרחיקת לכת שאי אפשר לתארה. זה פגע בשגרת חייו ופרנסתו וקלע
31 אותו לחרדה אמורה, אדם נורמטיבי שרוצה למחות על עוולות ופתאום אומר לעצמו שעוד שנה יש
32 מצב שישב בבית סוהר כי מואשם בקשירת קשר לביצוע פשע. היום חברתי טוענת כי כל הדבר הזה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

נעלם כלא היה. ביהמ"ש צריך לתת לכך ביטוי. הנאשם 2 נענש מעל ומעבר בעצם העובדה שתקופה ארוכה ריחף מעליו כתב אישום שלא היה צריך לבוא לעולם. הפעולה המתאימה ביותר היא לקבל המלצת שירות המבחן, שהיא שקולה, מאוזנת, חכמה ונכונה ולא להטיל על אדם נורמטיבי כתם פלילי שיכול לפגוע בו בפרנסתו ולגרום לו נזק בלתי הפיך ולא פרופורציונאלי.

הנאשם 2:

השים עושות הרבה לבן אדם. כשהתחלתי את הפעילות של המחאה ב- 2011, הייתי בדיוק חייל בודד, משוחרר שלא הצליח למרות כל הניסיונות להגיע להתחלה נורמטיבית. רצה הגורל, ב- 2011 המחאה התרחשה ליד הבית שלי, בעל הבית החליט שאני לא משלם מספיק ואמר לי לעזוב. כשהייתי ברחוב באותם החודשים, כמעט שנתיים, הכרתי אנשים. הייתי חייב בשביל לחיות בלי להתמסכן. ככה הכרתי חלק מהאנשים שיושבים פה. הייתי מאוד כעוס שכחייל בודד הייתי צריך לשכנע את המדינה שאני לא אדם רע ושבאמת אני צריך, אפילו לא שמגיע לי, פשוט אני צריך. הייתי מאבטח אישי של אבי דיכטר, שרת הבריאות ועוד אנשים. רציתי לחתום קבע, רציתי להיות ישר עם החוק. ראיתי שאני טוב בזה, לעשות מה שאומרים לי. בגלל שסבלתי מפוסט טראומה שרק היום עם רופאים, הרבה כסף והרבה שנים, אני יודע את זה, והיה לי קשה להמשיך יותר מה-3 שנים שעבדתי בזה, הפחד הכי גדול שלי, שאחרי המחאה יבוא קומץ של אנשים שמחפשים לריב עם המשטרה. אני מודה שהייתי טעון רגשית על מצבי הכלכלי בעיקר, מזה מאוד פחדתי. פחדתי שאני עושה משהו שאני יודע שהוא אמיתי וצודק. שהוא מתפרש כאילו אני מחפש לשבור את הפנים למישהו, ובאמת מעולם מלא נקטתי בשום הרמת יד, פעולה אלימה, והתמזל מזלי שבכל הסיטואציות והן היו רבות, במיוחד שאתה ברחוב, ואף פעם לא הואשמת או נראית או יצאה לי אלימות או משהו לא חוקי מול מישהו. התחלתי לצלם כי הייתי ממש מזועזע מהקראש הגדול שלי. לבוא מתוך המערכת ופתאום... גיליתי התנהגויות שהיום אני כבר צלם במקצועי וזה לא זר לי, גיליתי התנהגויות בזמן אמת, שמוציאות מהשלטונות, המשטרה ואנשים שמולנו, אלימות והתפרצויות שאני פשוט לא האמנתי בחיים שלי שאני אעמוד שם ואני אסתכל לאנשים שרציתי לשרת איתם ולעשות מה שצריך בשביל המדינה, ואני אקרא להם אנשים שעושים עבירות. לא האמנתי והבנתי שאולי יש פה קאסטות, שאני פועל ושהם יותר מסודרים. חסמו לי חשבון הבנק, נפתחו לי תיקי הוצ"פ. עשיתי מילואים אבל לא קבלתי שכר כי החשבון היה מעוקל. לימים כל פעם שהיו יודעים שיש פעולות היו קוראים לי ולעוד אנשים לצלם. ידעו שלעולם אמשך לצלם ושלעולם לא אעבור על החוק, כי יש לי גבול. כמה שאני בוטה, נראה גס, הרבה פעמים רוצה להשחית לשונות, אני לעולם לא הייתי עובר על החוק. לכן צלצל אלי ברק כהן וצלצלו עוד אנשים, היינו 4 אנשים. ידענו שאנחנו לא יכולים לקחת איתנו את כל רוטשילד איתנו. אנחנו צריכים והיינו צריכים וגם היום, אנשים שלמרות כל הכעס המוצדק והנכון הם מדברים בוטה, נמצאים שם כשצריך אבל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1 לא עוברים על החוק וכלוחם הישרדות הכח זה הדבר הראשון, לא ביצוע משימה אלא הישרדות
2 הכח. נכשלת נסוגים לאחור. אני עובד היום, אחרי כל הבלאגן של המחאה ומה שקרה, השנים עשו
3 את שלהם, הכרתי אישה שהיום היא עובדת עם ראשי ממשלה ונשיאים באופן פעיל, הסיבה שהיא
4 לא פה כעדת אופי זה כי אני לא רוצה לחשוף אותה בשמה ופניה. היא עזרה ועוזרת באופן אקטיבי,
5 היא עוזרת לי ולנו בקיום הבסיסי, בזה שהיא ואני הכרנו כבר השתניתי כבן אדם. כבר מישהו
6 נורמטיבי עומד איתי. היא הבינה שאני נורמטיבי ושאפשר לדבר איתי באופן נורמלי. היא עזרה לי
7 לקום על הרגליים. קנתה לי ציוד שאני אוכל לעסוק בצילום ולא הצלחתי בגלל שאני איש מחאה
8 מוכר באינטרנט וצילום זה דבר ראשון בודקים ברשת, אף אחד לא רוצה לעבוד איתי מהבחינה של
9 עצמאי. למרות מה שהפרקליטה אומרת. יש מספר חברות שעבדתי איתן במהלך המחאה החברתית
10 שקשורות בצילום חי, שנמנעו מלעבוד איתי ואני יכול להזכיר שמות וטלפונים, הם נמנעו מלעבוד
11 איתי בגלל השם שלי. אמרו שלא מוכנים כי עלול לפגוע בהם ועובדים עם גופים שהיו לנו אי אלו
12 דברים איתם בנוגע למחאה. בת הזוג שלי עזרה לי להשיג עבודה כצלם, כי אין לי עבר פלילי, למרות
13 מה שנראה ובגלל שמדובר בחברה שעובדת בחו"ל שאין לה קשר פוליטי למה שאני עושה, ואני עובד
14 איתם כבר 4 שנים, אבל שנה וחצי באופן מלא כשכיר. הם גם גדלו אז התאפשר לתת לי משכורת
15 טובה, אני מרוויח טוב מאוד. אני מודה שבשנים האחרונות התייצבתי בצורה מצויינת וכבר 4 שנים
16 אני לא עוסק בפעילות כלל ועיקר. אני מצליח, טוב במה שאני עושה ועובד בחברת הייטק כשכיר.
17 אני עדיין מחזיק תיק עוסק מורשה במס הכנסה ומע"צ, אבל עיקר הפעילות שלי, ואם הייתי יודע
18 הייתי מביא מכתב משלים מהבוס. העיסוק הוא בחברת הייטק בתחום הקנאביס הרפואי. כדי
19 לעסוק בזה אסור לך שיהיה לך רישום פלילי כלל, במיוחד שאני עובד בתחום הקנאביס הרפואי,
20 וזה אמור להיות העבודה שלי כשאני עובד בצילום של הנושא. אני לא יכול לעבוד במדינות מבחינת
21 ויזה ואשרות שהייה אם יש לי רישום פלילי, שבועדאי הם עושים את הבדיקות שלהם. אני מבקש
22 דבר אחד, לקחת את מלוא האחריות, ואני אומר את זה פה בפעם הראשונה. אם הייתי יודע
23 שאנשים יאבדו את הדעת בכל המובנים האישיים, אני משוכנע שהייתי ממתין עוד קצת ואני אלמד
24 את המקרה יותר לעומק על מנת לבחון אלטרנטיבה ופעולה אפשרית אחרת שלא תצא התוצאה פה
25 היום. העונש שלי בשנים האחרונות הוא קשה. נכון שאפשר לחיות את זה אבל זה קשה. חוסר יכולת
26 לעבוד, להיות מוכר כאדם עושה בעיות, זה קשה מאוד לבקש הצדקה כשאתה יודע שצריך להסביר
27 את זה לעסקנים. רק לאחרונה צחי כהן שהוא הבעלים של קנאביס רפואי נמצא שיש נגדו חשד
28 כלשהו, הכריחו אותו למכור את החברה. אני לוקח את האחריות, התחלתי ועשיתי ראיון לשל"צ
29 במתנ"ס ערבי-יהודי ביפו, בנושא צילום. בשמחה אני לוקח על עצמי את האחריות. אני מבקש את
30 העניין של ההרשעה והנראות. יש באולם הזה שואו. יש כאן באמת קהילה. אותי אישית זה נורא
31 מפחיד. אני ילד פנימיות הרבה שנים. הרבה שנים אמרו לי איפה לעמוד ואיך ללכת. אני גם מודה
32 שחלק מההחלטות המשפטיות אולי היו צריכות להיות אחרות, אבל אל תיתן כבודו לפחד שלי ממה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן
22 ספטמבר 2019 ואח'

שמתרחש פה ולפעמים ממורת הרוח של מה שבראש שלי, מפני מה שאמור להצטייר, שלא יהיה קרוב למה שאמרו פה קודם. אנחנו לא משוגעים. אני כן דורש ודרוש לי טיפול כזה או אחר, וכאמור בתסקיר ובמכתב של הפסיכיאטר שאני אשמח לצרף, אני מודה בכך. בגלל עברי הבטחוני והצבאי, אבל אין לזה שום השלכה לסיכון הציבור בין אם הוא עשיר יותר או פחות ואין צורך לאיים עלי או להשית עלי עונשים שיגרמו לריגרסיה אמיתית. שנים עבדתי כדי להגיע ל-4 שנים הטובות שאני נמצא בהן מבחינה כלכלית. לכן אני ממש מודה על ההקשבה והסבלנות ומקווה שתקבל את דבריי ודברי הסגור שלי.

החלטה

הנני מורה בזאת לממונה על עבודות השירות להגיש חוו"ד על מידת התאמתו של הנאשם לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

הדיון ידחה לקבלת חוו"ד ממונה ולגזר דין ליום 17.11.2019 בשעה 11:30.

פרטי הנאשם 1:

פקס במשרד עוה"ד סרגוביץ': 03-7791197.

טלפון נייד: 054-7337115.

לנוחיות הנאשם, טלי של הממונה: 089787041, 089787060/1/2

הובהר לנאשם כי היה וממונה על עבודות השירות לא יצור עמו קשר, עליו לדאוג בעצמו ליצירת קשר זה.

לאור הסכמת הנאשם ניתן היתר לביצוע בדיקות שתן במידת הצורך.

בית המשפט מסביר לנאשם כי אין בשליחתו לממונה כדי להביע עמדה לגבי העונש שיושת עליו בסופו של יום.

העתק ההחלטה וכתב האישום ישלח לממונה על עבודות השירות.

1

2

3

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 ספטמבר 2019

ת"פ 50883-12-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' כהן ואח'

1

2

3 הנאשמים מוזהרים בחובת התייצבותו, והודע להם כי אם לא יתייצב לדיון, או לכל מועד נדחה
4 אחר, רשאי יהיה בית המשפט לדון בהעדרם ולעצורם.

5

7

8

9

ניתנה והודעה היום כ"ב אלול תשע"ט, 22/09/2019 במעמד הנוכחים.

שמואל מלמד, שופט

10